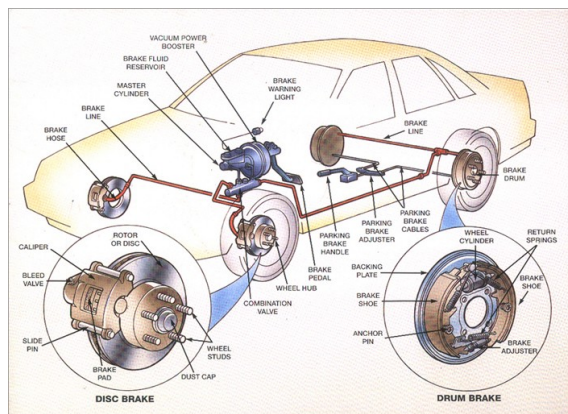


# Prdlačky, švagrová, druhá míza s hormony nesouvisí! To je krize identity ve středním věku

PhDr. Mgr. Jeroným Klimeš, Ph.D. 2015-08-24

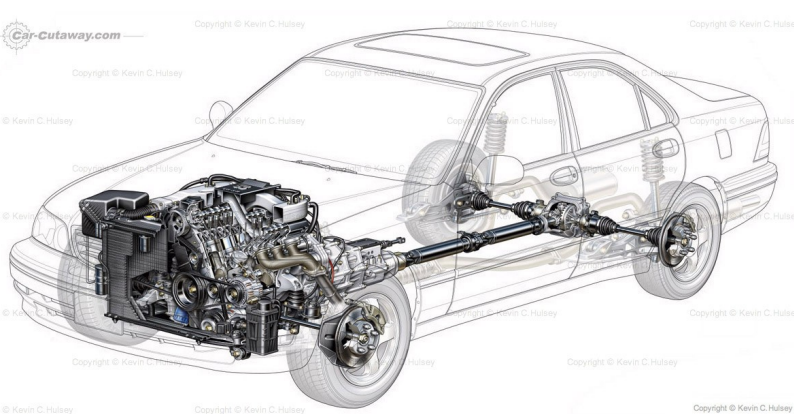
## 2 v 1 čili nahoru po schodišti dolů band

Dva v jednom - reklamní slogan, který by se dal vztáhnout i na samohyb čili automobil. Auto jsou vlastně dva nezávislé systémy v jedné kastli. Jeden systém slouží k jízdě do kopce a druhý k jízdě z kopce. Jsou odděleny dokonce i behaviorálně - pravou nohou ovládáme střídavě brzdu a plyn, a tak jako bychom přestupovali z auta-brzdy do auta-motor.



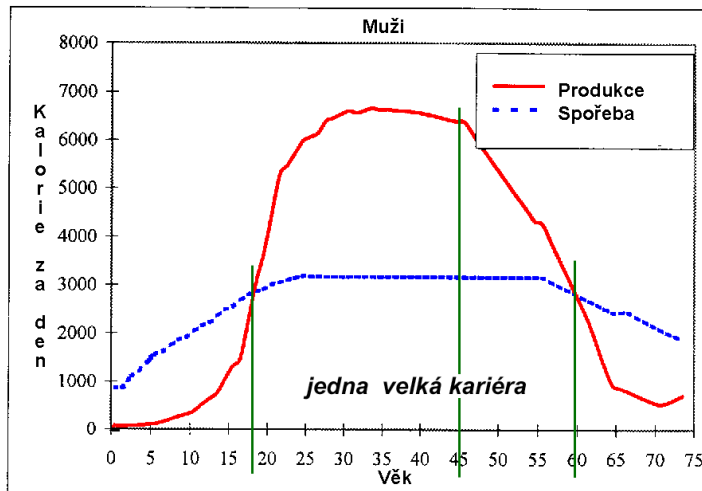
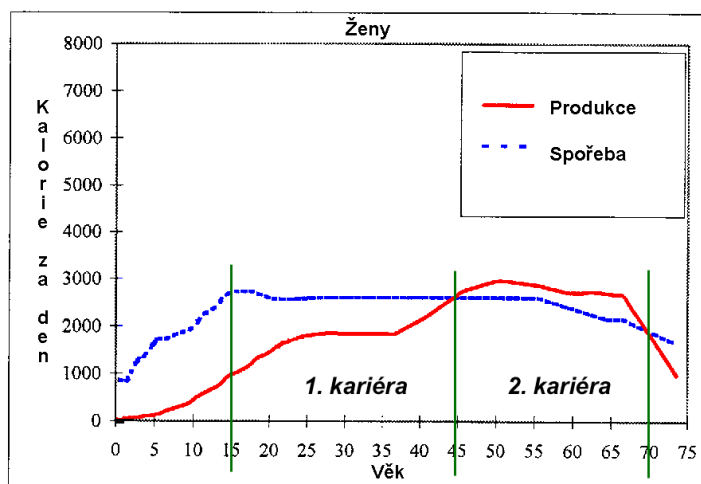
**Systém brzd**

versus



**Systém motoru**

Když jedeme do kopce, je nám vcelku na nic systém brzd, a naopak při jízdě z kopce bychom se snadno obešli bez systému motor. Život muže v mnohém připomíná kopec (u někoho krtinu). Kdo nevěří, ať se podívá na následující graf. Na příkladu lovců sběračů je na něm ukázán poměr, kolik v daném období života spotřebujeme a kolik vytvoříme. V našem světě jsou tyto křivky trochu posunuté, ale rámcově vypadají stejně. Jen místo kalorií si dosad'te české koruny.



Život muže opravdu připomíná kopec. Po pubertě nastupuje oslnivou kariéru, která někde vrcholí a pak po několik let stagnuje, takže připomíná horu Dewils Tower. Okolo poloviny života, cca v 45 letech, se muži najednou otevře výhled přes okraj této stolové hory. Pohlédne dole a hádejte, co tam uvidí? Roztomilý kašpárkův hrobeček! Na tom by nebylo nic tak špatného, kdyby na tom hrobečku si nepřčetl své vlastní jméno. Vedle hrobečku zubatá, ale zatím ještě v klidu. Dokonce mu ani zespoda nekyne. Jen tak si sedí, popíjí

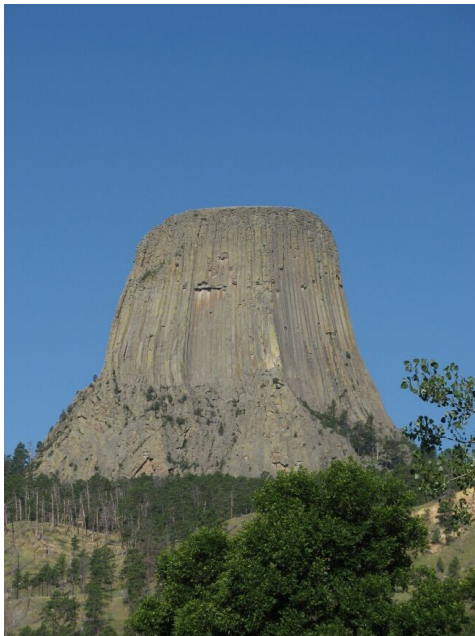
Šapitodědůbab a naklepává kosu. Žádné drama, ale přesto je to úplně jiný výhled, než jaký měl, když před dvaceti lety šplhal do nebe.

KDYŽ MI BYLO DVACET, MYSLEL JSEM, ŽE  
VOPÍCHÁM CELEJ SVĚT.



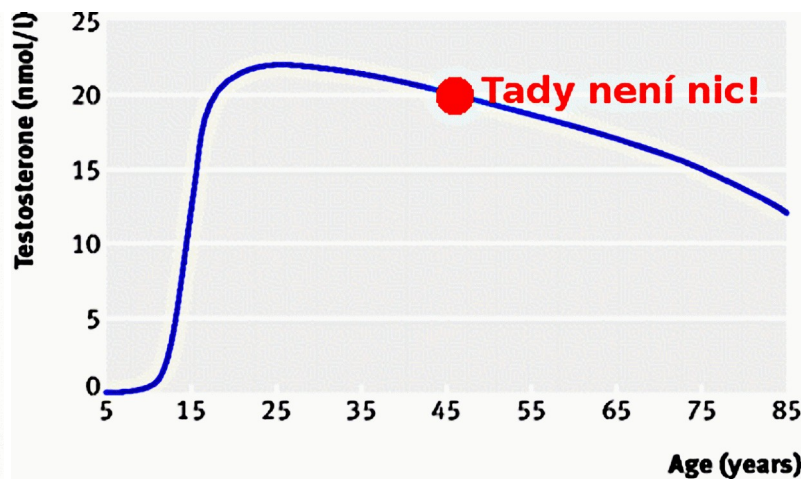
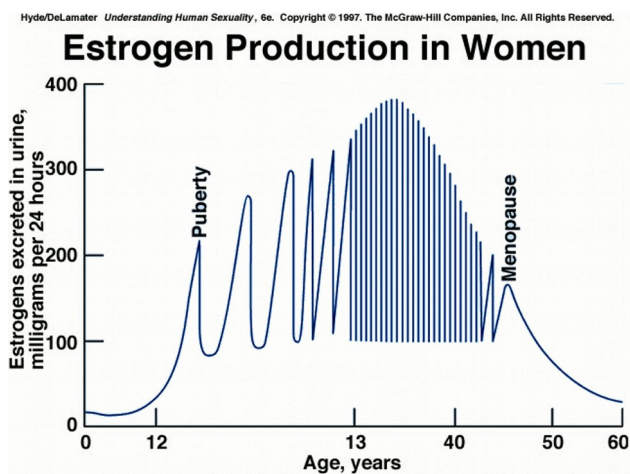
### Změna perspektivy po životních schodech nahoru a dolů

Jet do kopce takový chlap umí. Motor má vytuněný - OHC či OHV či co má to DKW. Tímto motorem je jeho velké ego a benzínem je ego-vztažná motivace čili já já já jenom já, stačím si sám. Jenže jak už jsme si řekli, tento sqělý egocentrický osmiválec je mu takřka na nic při plánované cestě z kopce ke kašpárkovu hrobečku. Teď by se mu hodili ty brzdy, ale o těch se ve strakatých magazínech nedočel, takže je nemá. Tam byly články jen o tom, jak se šplhá nahoru. Tam nebylo nic o tom, že z top-managera se stane jen mediocre-manager, a pak mu připadne nějaké hrozně důležité oddělení, jehož jméno už má problém si vůbec zapamatovat. Důchody naštěstí už my řešit nemusíme, protože ty při dnešní úhrnné plodnosti stejně žádné nebudou, a tak se náš hrdina nakonec postaví po bok Dežovi. Jak asi víte, Dežo s Lacem jsou produkt manažeři lopaty a krumpače. Já jsem byl taky produkt manažer, takže vím, že níž už se člověk propadnout nemůže, páč i mop má svou certifikově proškolenou produkt manažerku a podle směrnic EU i v každé rakvi může ležet jen její vlastní produkt manažer. (Mrtvola bez rakve je pak tzv. produkt manažer bez portfeje. Ne, níž než produkt manažer se opravdu klesnout nemůže.) Prostě každý schod, který my muži v mládí vystoupáme nahoru, musíme posléze opustit a sestoupit dále o schod níže. Jak to udělat, abychom se z toho dočista nepomátli?



Asi už chápete, proč této stolové hoře z čedičových varhan říkají muži Dewil's Tower  
**Žalují: Ženy mužům nerozumí a muži ženám jakbysmet**

Dlužno dodat, že se z toho nejeden zblázní, protože právě tomuto se říká krize středního věku čili druhá míza. Z běžných lidských úsloví můžeme vyčíst, že ženy nikdy mužům neporozuměly, neboť říkají, že se v muži splašily hormony. Stačí jeden pohled na životní grafy hormonů a víme, že pokud se v někom někdy nějak splašily hormony, tak jsou to jen a jen ženy. Náš mužský hormonální vývoj je totiž podobně prostinký, jako jsme i my, i celá naše oslnivá kariéra. U žen je to zprvu pravda trochu jako u mužů - totiž nahoru a dolů, jenže pak ještě čtyřistakrát...



**Uznejte sami, že při tomto průběhu nikdo nemůže po nás mužích žádat, abychom byli schopni pochopit ženské myšlení. Proti tomu je teorie relativity či kvantová fyzika záchodové čtení.**

**Zaručeně nefunkční taktika alef - babo, rad'!**

Při zděšeném pohledu na kašpárkův hrobeček dojde muži, že jednak se mu tam nechce a navíc zjistí, že nemá brzdy. Hmm, teď babo rad'! Takže si nabrnkne babu, nejlépe o dvacet až třicet let mladší a zkusí, zda by takto nešla zubatá ošálit. To ovšem má nechtěné vedlejší účinky, především v tom, že jako by skartoval těch předchozích dvacet let a první rodinu. Žena jeho mládí se s ním nebaví vůbec a děti si t'ukají na čelo. Vratný krok to zpravidla není...

**Zaručeně nefunkční taktika bet - Tempestem meam mecum porto**

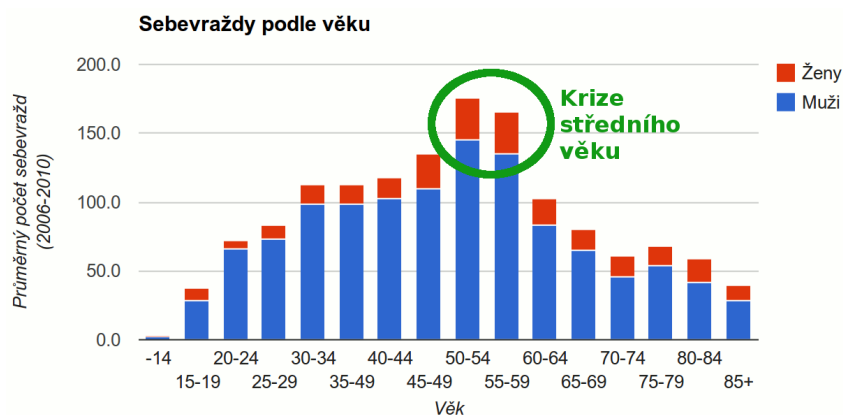
Druhým typem obranné reakce na vyhlídku na krchov je pokus dělat o mnoho intenzivněji to, co ho bavilo ve dvaceti, ale tentokrát hlavně na oko - aby druzí mrkali. Pokud ho bavilo lyžování v Krkonoších, tak

dnes lyžuje především na ledovci. Dřív, když byl v Praze abnormální hic, chodil s milou až do Měchenic, ale dnes jezdí zásadně na Capri. Dřív stačil fichtl po poli, dnes má chopper, baby! Problém je v tom, že ho to už tak nebaví jako v těch dvaceti. Flámovat ho nebaví, ale musí, protože on nestárne. Škubne si bílé vousy a přibarvuje vlasy. Jak říkal jeden klient: "Dřív jsme se ženou vydělávali dohromady dvacet tisíc, bydleli v paneláku a byli šťastní. Dnes vyděláme přes dvě stě, nemůžeme s nimi vyjít a vztah se nám rozpadá..."

Bohužel ani tato druhá taktika, jak ošálit zubatou, nefunguje. S apartmánem na plážové palmě v Dubaji uděláte dojem možná na známé, ale když tam jste, zjistíte, že platí ono klasické: Everywhere you go you always take your weather with you. čili jak říkali latiníci Svě počasí si nosím s sebou. I z dubajské palmy je krásný výhled na kašpárkův hrobeček. Ach jo! Je vůbec nějaký způsob jako ošálit zubatou? Ano já vím - žádný finty smrti nehnou, ale přesto trochu optimismu máme. Můžeme si pořídit brzdy čili allocentrickou motivaci.

### Zaručeně nefunkční taktika gímel - Katapultovat se z reality

Když starověcí Římané říkali: "Komu bohové přáli, ten umírá mlád", tak mysleli právě na to, že byl ušetřen generačního přechodu mezi 50 - 60 lety. Krize středního věku je nejtěžší životní krizí mužů, čemuž odpovídá i křivka sebevraždění. Sebevraždy páchají z velké většiny muži 4:1 a sebevražednost vrcholí s krizí středního věku. Věk je bohužel nejsilnější nelineární faktor vysvětlující sebevražednost.



### Allocentrická motivace aneb co Čech to tunelář

Stejně jako egocentrická motivace akceleruje při cestě do kopce, tak při cestě z kopce se vyplácí naopak brzdí allocentrická motivace. Každý Čech, včetně odšedšího Grosse, ví, že když už není rozumné investovat do vlastní hroučící se firmy - do vlastního ega, tak je třeba ji vytunelovat. V praxi to znamená předávat své know how mladším a těm pomáhat se vyškrabat na Dáblůvu horu. Bohužel pokusy ji obejít dopadají ještě hůře, takže mladí opravdu též musí přes její vrchol. Jen je dobré od začátku pamatovat na brzdy. Nejlepší brzdou je především **dělat od začátku vše pro to, abychom přenechali tento svět našim potomkům v lepším stavu, než v jakém jsme ho našli**. Když s touto brzdou lezeme nahoru, pak když jsme nahoře, tak předáváme ochotněji štafetový kolík někomu jinému a naši životní radostí je pak pozorovat jak "synové našich synů" dobíhají se štafetovým kolíkem do cíle a pak už nám je jedno, že my padáme do kašpárkova hrobečku. Stejně jako ve filmu Slavnosti sněženek bylo Hrzánovi vcelku jedno, že umírá, ale hlavně že kamarádi dostanou dršťkovou polévku.



Tato brzda funguje, ale abychom se na ni dokázali spolehnout, tak ji musíme procvičovat pokud možno od raného dětství, nebo alespoň tak nejdřív, jak jen to jde. Protože nebudeme ji potřebovat až tak někdy za 50 let, ale jak vidíte, jistě už od poloviny života - jakmile bude muset sestoupit z toho nejvyššího schodu. Problém je, že nevíme, který schod je ten poslední. Poslední může být každý. Zubatá sice chodí v průměru v necelých 80 letech, ale všichni víme, jak se průměr počítá:  $(30 + 90 + 90 + 90 + 90 + 90) / 6 = 80$

"Mamí, a proč zrovna já mám třicet?"

"To proto, Jiříku, že Anička bude bydlet se strejdou Alzheimerem."

Zkrátka je to stále stejná písnička. Všichni odevzdáme vše, proto je třeba být od začátku nastaven na ochotné rozdávání a předávání štafetových kolíků. Je to nejlepší brzda a nejlepší meducína na krizi středního věku.

